

Ασ' το να κλάψει, δεν παθαίνει τίποτα» και 4 ακόμη συμβουλές των «παλιών» που πρέπει να ξεχάσουμε

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Όπως και

να το κάνουμε, οι προηγούμενες γενιές και οι γενιές πριν από αυτές μεγάλωσαν τις επόμενες και αν εμείς είμαστε γεροί και κοτσωνάτοι κι έτοιμοι να μεγαλώσουμε παιδιά με τη σειρά μας, κάτι σωστό πρέπει να έκαναν ως γονείς. Παρ' ολ' αυτά, υπάρχουν πρακτικές που ακολουθούσαν, οι οποίες, στην εποχή μας, δεν θεωρούνται και τόσο πετυχημένες. Το αντίθετο, μάλιστα. Καλό είναι να αποφεύγονται από κάθε νέο γονιό χωρίς δεύτερη σκέψη...

«Ασ' το να κλάψει και θα ηρεμήσει μόνο του!»

Η βολική αυτή συμβουλή πηγάζει από μια σειρά λανθασμένες παραδοχές που

εκλαμβάνουν το παιδί ως πιο ανεξάρτητο απ' ότι θα μπορούσε ποτέ να είναι, πιο χειριστικό απ' ότι θα μπορούσε ποτέ να είναι και πιο ανθεκτικό απ' ότι θα μπορούσε ποτέ να είναι. Προφανώς, αν αφεθεί μόνο του θα κουραστεί και θα σταματήσει. Η εξάρτησή του, όμως, απ' τους γονείς, και ειδικά απ' τη μητέρα, είναι πολύ πραγματική κι η ανάγκη του να αισθανθεί εμπιστοσύνη και ασφάλεια δεν πρέπει να παραμελείται, ακόμη κι αν η βρεφική του γκρίνια αποδεικνύεται ενίοτε «αβάσιμη» από ενήλικη σκοπιά. Μεγαλώνοντας, άλλωστε, θα μάθει να ζητά πιο καθαρά αυτό που θέλει κι εσείς θα μπορείτε να αξιολογήσετε με σιγουριά πια αν πρέπει ή όχι να ικανοποιήσετε την επιθυμία του.

«Αν φάει και καμιά ξυλιά στον ποπό δεν παθαίνει τίποτα!»

Έρχονται στιγμές που η συμμόρφωση του επίμονου μικρού σας διά της βίας μοιάζει ως η πιο γρήγορη λύση και τα παραπάνω λόγια των μεγαλύτερων αντηχούν στο κεφάλι σας, σκεπάζοντας τις ενοχές σας. Και όμως, παρά το προσωρινό όφελος για εσάς, η χρήση βίας μπορεί να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο παιδί, ενώ αποτελεί και κακό παράδειγμα αφού διαθέτει την ιδιότητα, ως πρακτική, να «μεταφέρεται». Το ρήγμα στην εμπιστοσύνη του, η γνωριμία με τον φόβο και την ραγδαία άνευ εξηγήσεων τιμωρία, η αίσθηση ότι ασκείτε επάνω του μία αδιαμφισβήτητη «εξουσία» και η απότομη ακύρωση της επικοινωνίας που είχατε εδραιώσει, δεν είναι καλοί σύμβουλοι για έναν άνθρωπο που ακόμη διαμορφώνει αντίληψη για το πώς λειτουργεί ο κόσμος, το τι είναι σωστό και τι λάθος. Αφήστε που, με ξυλιές, κανείς δεν πείστηκε ότι η χειροδικία είναι ανεπίτρεπτη.

«Θα πουντιάσει! Φόρεσέ του κανένα ρουχαλάκι ακόμα!»

Αυτό που σήμερα γνωρίζουν όλοι οι γονείς απ' τον παιδίατρό τους, ότι ένα ρούχο παραπάνω απ' όσα φορές εσύ είναι ένας καλός εμπειρικός κανόνας για να νιώθεις ότι το καμάρι σου δεν θα εκτεθεί στο κρύο, δεν είναι αρκετό στους παλιούς, που δεν αντέχουν να βλέπουν παιδί έξω απ' το σπίτι, χειμωνιάτικα, και να μη μοιάζει με κρεμμύδι. Είναι αλήθεια ότι το μικρό σας δεν μπορεί να ρυθμίσει τη θερμοκρασία του όπως ένας ενήλικος και το κρύο δεν του αρέσει ιδιαίτερα, αλλά, πέρα από ζεστό, για να προστατευτεί σωστά πρέπει να μείνει και στεγνό, κάτι που σημαίνει ότι δεν το βοηθά καθόλου ν' αρχίσει να ιδρώνει μέσα στην «πανοπλία» του.

«Δεν χρειάζεται καρεκλάκι για τόσο μικρή απόσταση!»

Επειδή εσείς «έτσι μεγαλώσατε και δεν πάθατε τίποτα», δεν σημαίνει ότι το παιδί σας είναι άτρωτο στους κινδύνους ενός απλού απότομου φρεναρίσματος, πόσο μάλλον μίας πιθανής σύγκρουσης, όσο μικρή και αν είναι η απόσταση που θα καλύψετε με το αυτοκίνητο. Αν η ζώνη ασφαλείας είναι απαραίτητη για τον

ενήλικο επιβάτη απ' τη στιγμή που θα μπει μέχρι που θα κατέβει απ' το αυτοκίνητο (και, μην ξεχνάμε, είναι ο νόμος), το καρεκλάκι του αυτοκινήτου επιβάλλεται για το παιδί, ώστε να είναι όσο πιο ασφαλές γίνεται.

«Όλο να το φάει! Θα το πάρει σε μπόι!»

Ένα πιτσιρίκι πρέπει, πρωτίστως, να τρέφεται σωστά και να παίρνει όλα εκείνα τα θρεπτικά συστατικά που σχετίζονται με την ανάπτυξη και την θωράκιση της υγείας του. Ο καθένας πια μπορεί ν' αντιληφθεί ότι δεν πρόκειται για μικρές μηχανές που αλέθουν φαγητό και το μετατρέπουν σε «μπόι» ή «δύναμη», οπότε η ποσότητα δεν παίζει το ρόλο που η παραπάνω χιλιοειπωμένη «ατάκα» θέλει να της προσδώσει. Το παιδί σας είναι καλό να τρώει όσο χρειάζεται χωρίς παραπάνω πίεση και εξαναγκασμό, αφού, όταν πεινάσει, ξέρει τον τρόπο να σας ειδοποιήσει και δεν είναι καθόλου χρήσιμο ν' αρχίσει ν' αποστρέφεται τη διαδικασία του φαγητού επειδή, όπως έκαναν κάποτε, το ταΐσατε με το ζόρι.

από Λίνα Σερέτη

Πηγή: mama365.gr